

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 34P/221/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113229146
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113229146.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Katarínou Šimkovou v právnej veci navrhovateľa P. S., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom Š. XXX, zastúpeného v konaní právnu zástupkyňou JUDr. Katarínou Martinkovou, advokátkou so sídlom v Trenčianskych Tepliciach, Štvrť SNP 143/58, proti odporkyni J. S., T. W., štátnej občanke Slovenskej republiky, trvale bytom F. N. M., W. S. XXXX/XX, C..Č.. A. F. N. M., W. S. XXX/X, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej J. S., N.. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín takto

rozhodol:

Manželstvo účastníkov P. S. P. J. S., T. W., uzavreté dňa 06.10.2012, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Dubnica nad Váhom, vo zväzku 16, ročník 2012, na strane 146, pod por. č. 101 s a r o z v á d z a .

Maloletá J. S., N.. XX.XX.XXXX, s a na čas po rozvode manželstva z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky.

Právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú vykonávať obaja rodičia.

Otec j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej J. sumou vo výške 130,- Eur mesačne, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred, po právoplatnosti výroku o rozvode manželstva.

Styk rodičov s maloletou J. s a n e u p r a v u j e .

Účastníci n e m a j ú p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal rozvodu manželstva s odporkyňou a úpravy rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej J. pochádzajúcej z manželského vzťahu účastníkov. Navrhol maloletú J. zveriť do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. V písomnom návrhu navrhol upraviť jeho vyživovaciu povinnosť k maloletej vo výške 130,-Eur mesačne, na pojednávaní navrhol upraviť jeho vyživovaciu povinnosť k maloletej vo výške 100,- Eur mesačne, potom bol ochotný uzavrieť rodičovskú dohodu s matkou dieťaťa o výživnom v sume 130,- Eur mesačne. V písomnom návrhu žiadal aj upraviť jeho styk s maloletou, na pojednávaní uviedol, že žiada, aby sa jeho styk s maloletou súdne neupravoval, nakoľko matka dieťaťa mu umožňuje stretávanie s maloletou a na styku sa vedia mimosúdne dohodnúť. Navrhovateľ poukázal na to, že ich manželstvo s odporkyňou bolo harmonické veľmi krátko. Uviedol, že manželstvo uzavreli dňa 06.10.2012 a prvé problémy v manželstve sa vyskytli už v januári 2013. Odporkyňa zostala voči nemu chladná, čo najskôr odôvodňovala tehotenstvom a v marci mu povedala,

že ho neľúbi a nič k nemu necíti. Nakoniec sa mu odporkyňa priznala, že má niekoho iného. Následne opustila ich spoločnú domácnosť a odsťahovala sa najskôr k jej rodičom a v apríli 2013 k jej priateľovi, u ktorého bývala až do pôrodu maloletej J.. Po narodení dieťaťa sa odporkyňa s dieťaťom presťahovala k jej rodičom, nebola ochotná obnoviť spolužitie s navrhovateľom, hoci on sa ešte pokúšal o obnovenie ich spolužitia. Navrhovateľ poukázal na to, že odporkyňa sa k nemu správa nevhodne a odmerane. V dôsledku jej správania voči nemu ochladli aj jeho city k odporkyňi a vníma ju už len ako matku jeho dieťaťa.

Odporkyňa súhlasila s rozvodom manželstva s odôvodnením, že obnovenie manželského spolužitia už nie je možné, nakoľko ich vzťahy sú vážne narušené a trvalo rozvrátené. Zhodne navrhovala zveriť maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti. Navrhovala upraviť styk otca s maloletou inak ako navrhoval navrhovateľ, ale tak ako to majú zaužívané; na pojednávaní zhodne uviedla, že žiada, aby sa styk neupravoval, že na styku s dieťaťom sa vedia s navrhovateľom mimosúdne dohodnúť. Odporkyňa nesúhlasila s navrhovateľom navrhovanou sumou výživného, navrhovala, aby navrhovateľ ako otec dieťaťa prispieval na výživu maloletej sumou 230,- Eur mesačne, ktorú sumu považuje za primeranú navrhovateľovmu platu 1.350,- Eur mesačne. Poukázala na to, že ona je poberateľkou len rodičovského príspevku 203,20 Eur mesačne a prídavku na dieťa 23,52 Eur mesačne, tiež poukazovala na rozdielne majetkové pomery rodičov dieťaťa. Priznala, že výživné na maloletú bolo navrhovateľovi súdne upravené v konaní pod sp.zn. 26P/157/2013 schválenou rodičovskou dohodou v sume 130,- Eur mesačne, ale jednalo sa o výživné na čas do rozvodu, ale po rozvode už ona nebude poberať výživné na manželku, ktoré teraz poberá od navrhovateľa v sume 180,- Eur mesačne. Preto trvala na výživnom pre maloleté dieťa v sume 230,- Eur mesačne. Výdavky na dieťa vyčíslila v sume cca 250,- Eur mesačne. Odporkyňa zhodne uviedla, že manželstvo s navrhovateľom uzavreli po 2-ročnej známosti a z jej pohľadu problémy v manželstve nastali už po 3 mesiacoch po svadbe. Uviedla, že nedokázala tolerovať zlé hygienické návyky navrhovateľa a následkom toho jej láska voči navrhovateľovi ochladla. Zhodne uviedla, že niekedy od prvých mesiacov roku 2013 nežijú s navrhovateľom spolu, ale zo spoločnej domácnosti neodišla sama, ale navrhovateľ ju vyhodil. Priznala mimomanželský vzťah. Potvrdila, že najprv išla bývať k rodičom a potom až do pôrodu bývala u svojho priateľa. Uviedla, že teraz ten mimomanželský vzťah už nemá a spolu s dieťaťom býva v spoločnej domácnosti so sestrou.

Kolízny opatrovník doporučil zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, s čím súhlasil aj otec dieťaťa. Výživné doporučil určiť otcovi v sume 160,- Eur mesačne, nakoľko po rozvode navrhovateľovi odpadne vyživovacia povinnosť k navrhovateľke ako manželke.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil SL, RL, vyjadrenie odporkyne z čl. 15, potvrdenie o RP a PnD, potvrdenie o príjme odporkyne u bývalého zamestnávateľa, potvrdenie o RP, PnD, čestné prehlásenie, zmluvu o nájme, výplatné pásky navrhovateľa, pokladničné bločky, obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 26P/157/2013, obsah pripojeného spisu sp.zn. 30P/356/2013 a 11C/144/2011, doklady o výdavkoch odporkyne: faktúry za telefón, internet, Orange, poisťnú zmluvu, oznámenie o akceptácii kupónovej zľavy a zistil tento skutkový stav:

Obaja účastníci sú slovenskí štátni občania, slovenskej národnosti, ktorí uzavreli manželstvo dňa 06.10.2012. Ich manželstvo je zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu Dubnica nad Váhom. U oboch účastníkov sa jedná o ich prvé manželstvo. Z ich manželstva pochádza jedno maloleté dieťa, J., N.. XX.XX.XXXX. Posledné spoločné bydlisko mali účastníci v byte navrhovateľa v Trenčianskych Tepliciach, t.j. v obvode Okresného súdu Trenčín, preto bol na konanie príslušný tunajší súd.

Z výsluchu účastníkov konania mal súd za preukázané, že účastníci uzavreli manželstvo po 2 ročnej známosti, z ich manželstva pochádza jedno maloleté dieťa J.. Ich manželstvo bolo harmonické veľmi krátku dobu, približne len 3 mesiace. Hoci krátko po svadbe odporkyňa otehotnela a účastníci očakávali narodenie spoločného dieťaťa, city odporkyne voči navrhovateľovi rýchlo ochladli a odporkyňa nadviazala mimomanželskú známosť. V jarných mesiacoch 2013 účastníci prerušili spolužitie a odvtedy nežijú spolu, nevedú spoločnú domácnosť, nehospodária spolu. Po prerušení spolužitia odporkyňa krátko bývala u svojich rodičov a potom až do pôrodu maloletej J. bývala u jej priateľa. Po pôrode spoločného dieťaťa účastníkov sa odporkyňa vrátila bývať k jej rodičom, spolužitie s navrhovateľom odmietla obnoviť a v súčasnosti býva odporkyňa s dieťaťom v spoločnej domácnosti so svojou sestrou v prenajatom byte. Je zrejmé, že manželstvo účastníkov je nefunkčné. Navrhovateľ považuje za príčinu rozvratu manželstva nadviazanie mimomanželskej známosti odporkyňou. Odporkyňa potvrdila mimomanželský vzťah, ale za príčinu rozvratu manželstva považuje ignorovanie jej prosieb zo

strany navrhovateľa o dodržiavanie základných hygienických návykov, následkom čoho jej city voči navrhovateľovi ochladli.

Zistený skutkový stav posúdil súd podľa týchto zákonných ustanovení:

Podľa § 23 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Spoločenský účel manželstva spočíva vo vytváraní rodinného prostredia vhodného pre výchovu detí, ako aj prostredia, kde manželia žijú spolu vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujúc si vzájomnú podporu a pomoc. Preto sa rozvod manželstva vo všeobecnosti považuje za nežiaduci jav, ktorý má byť iba výnimočným riešením bezvýchodiskovej situácie, v prípadoch, keď vážny stav narušenia vzťahov medzi manželmi nemožno prekonať iným, vhodnejším spôsobom pri zachovaní ich manželstva. K narušeniu manželstva rozvodom možno teda pristúpiť len v spoločensky odôvodnených prípadoch (§ 22 Zákona o rodine).

Z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výsluchu účastníkov konania, mal súd za preukázané, že v manželstve účastníkov nastal rozvrat, ktorý možno kvalifikovať ako hlboký a trvalý. Podmienky citovaného zákonného ustanovenia sú splnené, pretože vzťahy medzi účastníkmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že ich manželstvo prestalo plniť svoj spoločenský účel. Obaja manželia žiadajú o rozvod manželstva, nemajú záujem o obnovenie manželského spolužitia. Ich manželstvo je nefunkčné. K narušeniu manželských vzťahov došlo krátko po uzavretí manželstva, už približne 3 mesiace po svadbe. Približne rok už účastníci ani nežijú spolu, nevedú spoločnú domácnosť, nehospodária spolu, netravia spolu voľný čas, intímne sa nestýkajú. Možno konštatovať, že ich manželstvo je len formálnym zväzkom. Z ich manželstva sa vytratila vzájomná láska a vzájomné pozitívne citové väzby. Keďže súd mal za preukázaný rozvrat manželstva, súd na základe týchto skutočností manželstvo účastníkov rozviedol.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa § 24 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v platnom znení v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým

dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1-5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 28 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

Nakoľko s konaním o rozvod manželstva je spojené aj konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva a rodičia neuzavreli rodičovskú dohodu, úpravu ich rodičovských práv a povinností k maloletej J. urobil súd. Súd rozhodol o zverení maloletej J. do osobnej starostlivosti matky. Účastníci zhodne navrhovali zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, voči jej starostlivosti o dieťa neboli zistené žiadne nedostatky. Kolízny opatrovník zastupujúci maloleté dieťa tiež doporučil zveriť maloletú do osobnej starostlivosti matky, voči ktorej starostlivosti nezistil žiadne nedostatky. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky.

Súčasne súd rozhodol, že právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú vykonávať obaja rodičia. Rozvodom manželstva účastníci prestanú byť manželmi, ale rodičmi svojho dieťaťa zostávajú aj naďalej, pričom integrálnou súčasťou rodičovských práv a povinností v zmysle § 28 Zákona o rodine je aj právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok, pričom toto právo majú priamo zo zákona obaja rodičia. K obmedzeniu alebo pozbaveniu výkonu rodičovských práv niektorému rodičovi v zmysle § 38 Zákona o rodine, môže dôjsť len zo zákonom stanovených vážnych dôvodov rozhodnutím súdu. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súčasne súd rozhodol aj o vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, pričom pri úprave vyživovacej povinnosti súd prebral súdnu úpravu výšky výživného z nedávno schválenej rodičovskej dohody urobenej pred 2 mesiacmi rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 07.02.2014 č.k. 26P/157/2013-25, právoplatným dňa 25.02.2014. V tomto rozvodovom konaní matka dieťaťa trvala na výživnom pre dieťa v sume 230,- Eur mesačne, pričom v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 26P/157/2013 uzavrela s otcom dieťaťa pred 2 mesiacmi dňa 07.02.2014 rodičovskú dohodu o výživnom v sume 130,- Eur mesačne, ktorá rodičovská dohoda bola schválená právoplatným rozsudkom. Porovnaním pomerov súd zistil, že pomery účastníkov sú totožné, že od poslednej úpravy výživného pred cca 2 mesiacmi nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali inú úpravu výživného. Súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o výživnom možno zmeniť, len ak sa menia pomery, pretože inak by sa jednalo o reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia mimo konania o opravných prostriedkoch, čo nie je v platnom právnom systéme prípustné. Uvedené platí i v prípade, že predchádzajúcim rozhodnutím bolo rozhodnuté o výživnom na čas do rozvodu a týmto rozhodnutím je upravené výživné na čas po rozvode, pretože k žiadnej zmene pomerov nedošlo. V čase úpravy rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu rozsudkom

zo dňa 07.02.2014, č.k. 26P/157/2013-25, bola matka dieťaťa na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok 203,20 Eur mesačne a prídavky na dieťa 23,52 Eur mesačne a s dcérou bývala v spoločnej domácnosti so svojou sestrou v prenajatom byte, kde na bývanie prispievala sumou 175,- Eur mesačne. Otec dieťaťa bol zamestnaný ako čašník v Rakúsku s mesačným zárobkom 1.350,78 Eur netto a v zmysle uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 28.11.2013 č.k. 11C/144/2013-21, ktorým bol schválený súdny zmier, platil matke dieťaťa výživné na manželku v sume 180,- Eur mesačne a splátky zameškaného dlhu. V súčasnosti je matka dieťaťa stále na rodičovskej dovolenke a pobera rodičovský príspevok 203,20 Eur mesačne a prídavky na dieťa 23,52 Eur mesačne, s dcérou stále býva v spoločnej domácnosti so svojou sestrou v prenajatom byte a na náklady bývania prispieva 175,- Eur mesačne. Dieťa je len o 2 mesiace staršie, v súčasnosti má necelých 9 mesiacov a má rovnaké potreby a výdavky. Otec dieťa zamestnanie nezmenil, stále pracuje ako čašník v Rakúsku s čistým mesačným zárobkom 1.350,78 Eur mesačne, aktuálne je teraz 2 mesiace na podpore, ale v sezóne opäť nastúpi do uvedeného zamestnania. Zo svojho príjmu otec platí náklady bývania 230,- Eur mesačne, poisťku 50,- Eur mesačne a jeho cestovné výdavky kvôli každotýždennému dochádzaniu za dcérou predstavujú podľa jeho udania 600,- Eur mesačne. Majetkové pomery účastníkov sa od poslednej úpravy výživného tiež nezmenili. Je pravdou, že inštitút výživného na manželku právoplatným rozvodom manželstva účastníkov zanikne, ale súd zdôrazňuje, že účelom výživného na dieťa je uspokojovanie potrieb dieťaťa, nie potrieb matky dieťaťa. Okrem toho náš právny poriadok pozná i inštitút príspevku na výživu rozvedenej manželky. Preto podľa názoru súdu zánik manželstva a s tým spojený zánik vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi nemá vplyv na zmenu súdne upravenej výšky výživného na dieťa bez preukázanej zmeny pomerov. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, výživné na maloleté dieťa na čas po rozvode určil v sume 130,- Eur mesačne, totožne ako bolo súdne upravené pred 2 mesiacmi. Súd má tiež za to, že určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám 9-mesačného dieťaťa a schopnostiam a možnostiam rodičov s prihliadnutím na to, že v budúcnosti budú potreby dieťaťa s pribúdajúcim vekom rásť, čo môže byť v budúcnosti dôvodom na zmenu úpravy výživného.

Zo zhodných výpovedí účastníkov vyplynulo, že styk otca s maloletým dieťaťom sa realizuje. V súlade s § 25 ods. 2 Zákona o rodine súd na žiadosť oboch rodičov styk s maloletým dieťaťom neupravoval.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 144 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne /dvojom/.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods.1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko. (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).

Ak sa nebude plniť dobrovoľne povinnosť stanovená týmto rozsudkom, možno sa jej domáhať návrhom na exekúciu alebo návrhom na súdny výkon rozhodnutia (iba v prípade týkajúcom sa výchovného prostredia maloletého dieťaťa).